

Napréj — nazaj!

Z vijólice jáglec*) prišèl je iz tál,
Ker pétje skorjančeje nam brézen je dal.

Pozimski zdaj z Bogom zapòr pretemán!
Iz njega hitímo na čisto raván!

Poglejte nad nami priserčeni sternád
Pojóc oznanjúje dehtëčo pomlád.

Petéro se zbralo nas vkup je ljudij,
In to se kerdelo junaško mi zdí.

Igrájmo se vojske, tecímo na boj;
Na dva se razdélka odrédi ves roj!

A treba je prej vam z mastjó in ščetjó
Napisati berke in černo bradó.

In tega se dela ne branil bi jaz,
Da naglo prestvarim na vsacem obraz.

Najpervo Ivanku! — Nij res li berdák?**)
Zastavo dviguje bradáti možák!

Pod nosom Grozdánko naj zdaj okadím
Ter dímast na čelu jej križ naredím.

Tí, Mirko! ne strésaj mi vedno glavé,
Ker tebi je treba najpervo bradé!

Ti vojvoda bodeš obračal vse nas;
A to se ne more, če gol je obraz.

Nu, dobro! Stecímo, kdor more popréj,
A pervo vsi vkupej zapójmo „Naprej!“

*„Napréj zastava Sláve,
Na boj junáška kri!“*

Še známenja pes nij jedíni dobíl:
„Mirúj mi! Ti z nami se bodeš boríl!“

Žívál nepotrebne se brani čestí,
Zaláje nevoljna, skakáje zbeží.

Deklíčki in déčki „stoj, Grívec!“ kričé,
Na vrat vsi, na nos vsi za njim se spusté.

Dospéli tekáje v sosédov so vert,
Tam béli na travi do perta se pert.

Na náglomla vójske viharni korák
Pohodil je platno in travnik mekák.

A zdaj se junakom zagradil je pot,
Ki v zmagi priderli so hrabro do tod.

Soséda z lopato pred njimi stojí,
Namahne serdíta, na nje zakričí.

„Napréj“ jim umolkne, poprime je strah,
„Nazáj“ se oberne sovražnik ves pláh!

Lujisa Pesjakova.

*) Jáglec pravo slovansko, tudi Dolenjcem obično ime za: Schlüsselblume, prímula, ki se imenuje tudi berkónčica, trobéntica. — Brézen je sušec, od breze, ki ima tega meseca pomladnji sok.

**) Tako govore okolo Gorice, a Gorénjec izreka po svoje: berhka, berhko, kakor: gváhka, gváhko, namesto: gládka, gládko. Zatorej je pravilno: berdek, berdka, berdko, ali: berdák, berdka, berdko.